

عنوان مقاله:

نگرش به طبیعت در خانه های روستایی مناطق کرد نشین ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی یافته های نوین پژوهشی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

کامل احمدزاده - دانشجویی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد، مهاباد، ایران

بایزید گلابی - هیئت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد، مهاباد، ایران

خلاصه مقاله:

احترام به طبیعت و رجوع به آن در معماری و شهرسازی دوره های پیشین این مرز و بوم، یک اصل به شمار میرفته است. عوامل طبیعی و اقلیم منطقه مورد طراحی، برای معماری و معماران سرچشمه الهام و منبعی سودمند، برای استفاده در فضاهای زیستی و معیشتی، هر منطقه بوده است. امروزه با پیشرفت های صورت گرفته در عرصه های علمی و افزایش جمعیت و نحوه نگرش خاص به مسکن، با توجه به عوامل ذکر شده، ارتباط محیط مصنوع با طبیعت و توجه به اقلیم هر منطقه در طراحی و معماری، به کلی قطع یا بسیار کم رنگ شده است. در معماری و شهرسازی گذشته ایران احترام به طبیعت و استفاده از آن، جزو اصول لاینفک در این حوزه به شمار میرفته است. چنین الگویی در وحله اول، برخاسته از فرهنگ و اعتقادات مردم یک منطقه است و در وحله دوم کاملاً منطبق بر اقلیم هر منطقه و از لحاظ فیزیکی نیز بازدهاقتصادی دارد. پژوهش حاضر قصد دارد با در نظر گرفتن مطالب ذکر شده به بررسی و ارتباط خانه های روستایی مناطق کرد نشین با طبیعت، و نحوه تعامل آنها با اقلیم منطقه بپردازد. لذا به وسیله مطالعات کتابخانهای و مرور ادبیات، باز تعریفی از معماری در پناه طبیعت صورت داده و سپس آن را مورد بررسی قرار می دهد. نتایج بیانگر آن است که این نوع معماری و نحوه شکل گیری آن میتواند به عنوان الگویی مورد توجه قرار گیرد و می توان اصول و انگاره های آن را باز آفرینی کرده و دوباره مورد استفاده قرار داد

کلمات کلیدی:

مناطق کردنشین، انسان و محیط، سکونت، طبیعت، روستا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/499865>

